

عنوان مقاله:

تبیین ویژگی های معماری خانه های سنتی ایران الگویی در پایداری معماری مسکونی معاصر

محل انتشار:

دومین همایش ملی اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حمید مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت و احیای بناها و بافت های تاریخی دانشگاه هنر اصفهان

سیدمرتضی فرشته نژاد - استادیار دانشگاه هنر اصفهان

غلامرضا کیانی - عضو هیئت علمی دانشگاه هنر اصفهان

نیما ولی بیگ - دکترای مرمت و احیای بناها و بافت های تاریخی دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

یکی از مشکلات عمده در معماری معاصر جهان امروز، قطع ارتباط میان معماری گذشته و حال است. معماری ایران با نفوذ معماری مدرن انسجام پیشین خود را از دست داد و با تقلیدهای کورکورانه و ناقص و بی اعتنایی به ارزش های معماری گذشته، به نوعی دچار بی هویتی معماری شد. نمود این بحران، در خانه های مسکونی امروزی به وضوح دیده می شود. خانه هایی که حتی با صرف انرژی و هزینه های بسیار، توان برآوردن اولین نیاز بشر از فضای سرپوشیده که همان آسایش در فضای م سکونی است را ندارد. این در حالی است که معماران گذشته، در معماری خانه های سنتی این سرزمین با خلاقیت و هوشمندانه ترین راهکارها و با صرف کمترین هزینه ها، محیطی مناسب در جهت آسایش و برآوردن نیازهای انسان فراهم می کردند. از آنجا که مسکن یکی از ضروری ترین نیازهای بشر برای در امان ماندن از شرایط سخت آب و هوایی است، انسان در گذشته مجبور بود ساختمان را به گونه ای بناهد که نه تنها بیشترین سازگاری را با شرایط آب و هوایی داشته باشد، بلکه به بهترین نحو از عوامل و عناصر آب و هوایی و شرایط محیطی، در جهت تأمین آسایش، در ساختمان استفاده نماید. شناخت معماری این بناها در برآوردن نیازهای ساکنین، می تواند معماران امروز را در پیوند با معماری گذشته و ساخت بناهایی پایدار در جهت سازگاری با محیط و صرفه جویی در مصرف انرژی، یاری کند. در این مقاله به معرفی معماری خانه های سنتی ایران و ویژگی های اقلیمی این بناها در چهار اقلیم مختلف ایران می پردازیم.

کلمات کلیدی:

الگوی پایداری- بهینه سازی مصرف انرژی- خانه سنتی- طراحی اقلیمی- معماری مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215695>

